

Bemærkninger til forslagets enkelte punkter

Ad 1

Det er udtryk for en fejlslagen flygtningepolitik nærmest pr. automatik at gøre flygtninge til indvandrere. Ingen internationale konventioner pålægger Danmark at gøre flygtninge til indvandrere.

Der stilles forslag om, at alle opholdstilladelser til flygtninge tildeles med henblik på midlertidigt ophold. Opholdstilladelserne skal gøres tidsbegrænset. Først efter 7 års uafbrudt ophold skal der være mulighed for at erhverve opholdstilladelse med henblik på varigt ophold. Grænsen på 7 år er fastsat, fordi den, der har haft lovligt ophold i 7 år, såfremt betingelserne i øvrigt er opfyldt, normalt vil være berettiget til dansk statsborgerskab.

Ad 2

Mange personer, der har erhvervet opholdstilladelse, rejser jævnligt frem og tilbage mellem Danmark og det land, de er flygtet fra. Der er dermed skabt en formodning for, at de pågældende kan repatrieres uden at blive udsat for forfølgelse. Kun hvor de pågældende fortsat opfylder betingelserne for at få opholdstilladelse, bør tilladelserne forlænges.

Endvidere skal Udlændingestyrelsen være forpligtet til at genoptage sager, hvor f.eks. kommunerne rejser tvivl om opholdsgrundlaget. Der kan her henvises til, at ministeren over for Retsudvalget har nægtet at genoptage en konkret sag, hvor en kommune havde rejst tvivl om, hvorvidt en storfamilie, der hævdede at komme fra Somalia, overhovedet stammede fra dette land, idet det under integrationsarbejdet blev afsløret, at de pågældende intet kendskab havde til Somalia. Det bør være en selvfølge, at Udlændingestyrelsen i sådanne sager omgående undersøger, om der er givet opholdstilladelse under falske foregiver.

Ad 3

Danmarks regler om familiesammenføring går langt ud over, hvad Danmark er forpligtet til efter internationale konventioner.

Familiesammenføringsregler skal beskytte familiens enhed. Den, der har fået flygtningestatus i Danmark, skal naturligvis have mulighed for i Danmark at blive familiesammenført med ægtefælle og børn fra et i forvejen bestående ægteskab.

Der er imidlertid ikke tale om beskyttelse af familiens enhed, når indvandrere i 3. generation ved arrangerede ægteskaber fortsat har retskrav på at blive familiesammenført med personer fra hjemlandet. Tværtimod strider arrangerede ægteskaber mod dan-

ske frihedsbegreber. Det findes mere naturligt, at disse ægtepar, der efter en samlet vurdering har nærmere tilknytning til det oprindelige hjemland, netop familiesammenføres i dette land frem for i Danmark.

Derfor bør retskravet for disse arrangementer ophæves.

På trods af indvandrerstopet og stramning af reglerne om familiesammenføring i 1992 er antallet af familiesammenføringer steget kraftigt.

Generelt bør det for familiesammenføring med herboende indvandrere være en betingelse, at de pågældende over for hjemkommunen i Danmark kan dokumentere, at de kan forsørge sig selv og i en årække giver afkald på offentlig forsørgelse.

Ved stramningen af familiesammenføringsreglerne i 1992 indgik forligspartierne en aftale om, at asylsøgere ikke i asylfasen skulle kunne blive familiesammenført med herboende. Dette løfte har Socialdemokratiet aldrig indfriet. Det foreslås nu, at denne aftale udmøntes i en lovændring.

Det er kendt, at adskillige asylsøgere, der får afslag inden udrejse, indgår ægteskab med herboende for på den måde at få opholdstilladelse. Den form for misbrug ønsker forslagsstillerne standset ved en lovændring.

Ad 4

De lange sagsbehandlingstider er i sig selv med til at tiltrække flere asylsøgere. Når asylsøgere er vidende om, at man blot ved at begære asyl kan få forsørgelse efter det danske niveau og ved modvilje mod at medvirke til sagens opklaring kan forhale sagen, vil der fortsat være en interesse for »asylhackere« i at søge til Danmark.

I valgkampen op til valget 1994 udsendte indenrigsministeren flere pressemeddelelser, hvori det blev oplyst, at sagsbehandlingstiden for asylsager var få uger. Få måneder efter dokumenterede Finansministeriets turnusundersøgelse, at der herskede kaotiske forhold i det daværende direktorat for udlændinge. Senere måtte indenrigsministeren indrømme, at den fine statistik alene skyldtes, at man havde udtaget helt nye og lette sager til en særlig hastebehandling, medens andre meget gamle sager forblev ubehandlet.

Senest har indenrigsministeren efter kritik fra Dansk Røde Kors måttet indrømme, at adskillige sager har været under behandling i årevis og endnu ikke er afsluttet. Ministeren har således selv før nytår oplyst, at gennemsnitsbehandlingstiden er 226 dage pr. 19. december 1996. Heri er indbefattet sager, der behandles efter særlige hasteprocedurer.